

Velhasıl

– Zeynep ÜNAL · 03 Aralık 2011

Lal olmuş dillerimiz ,suskunluğunda imkansızların
Ellerime ram olan kızılığdır ,şemsimin kanayan yaralarının
Eşgali malumunda ,
Meçhulmüş hayat-ı atisi evet öğrendik..
Hüs-nü telakki ile hüznümüzü ümide nakşeyledik...

Aydınlık hüznülere gark olmuşsa ,
Hazan rengi gönlümüz
Bırak hayat bulsun, aşına engellerde ömrümüz
La tahzen ! Ey sevgili bil !
Aşk ta ihsandır sonbaharımızda
Ahsen-i takvimiz bilirsın,
Ki yanmamışsak bahtsız aşkın sekarında
Leyl ! Sırdaş habibim ...
Hangi sırrı setretmediki ,siyahi feracesiyle
Gizlemek ne mümkün aşıkarı
Namütenahidir aşk ! ziyadesiyle...

Ve şems ! burhanı değilmi ?
Her karanlığın ardından vaadedilenin
Napeyda olsada hayallerim ,
Müptelasıyım yar !muamma kaderimin
Gel !Nar-ı beyzam ol...
Nurlar yağsın kararmış bahtıma !
Kal ! Canımın yoldaşı ol
Gözlerinki gündür...
Doğsun sabahlarıma...

Tanimam...
Ölümdür sensizlik
Gelmesende gitme !Sığınmışım sinene
Hayatı takdis eden aşkmış
Ruhbanlar bunu gizlesede!
Yanmadan pişmek olmaz demiş sufiler
Ne mümkün karsi koymak

Yanalım ey sevgili
zordur! muhakkak ki aşk-ı kemali bulmak

oku !
Yazılmış bak mucize-i kaderimiz ,
Levh-i mahfuzda saklı
Yaşamak bize kaldı
Anlayamaz bilki cüz-i dir insan akli...

Gönül hoşnutsa madem
Maşugun yek cefasından
Vücut ta alır elbet
Varsa nasibini vuslatın sefasından..
Kal demek abesmiş.
Yüreğe işlemişse sevgili ,
Firakı mümkün müdür?
Git desen gidemezmiş,
Alem onun için maşuğunun gül kokulu göğsüdür...